

Stichting Urantia Nederlandstalig

www.urantia.nl

info@urantia.nl

0513-413312

06-25468368

URANTIA·

Aan alle lezers van de Nieuwsbrief in Nederland en Vlaanderen.

Hierbij ontvangt u de Nieuwsbrief van september welke weer met de uiterste zorg en toewijding voor u is samengesteld. Op woensdag 21 augustus zijn vele lezers van het Urantia Boek in de Parklaankerk in Driebergen bijeen geweest voor de jaarlijkse landelijke Urantia ontmoetingsdag. De opkomst was dit jaar aanmerkelijk groter dan voorgaande jaren. Deze groei is o.a. te danken aan nieuwe jonge lezers van het Urantia Boek. Een deel van hen was deze dag voor de eerste maal aanwezig. Van één van hen vindt u in deze Nieuwsbrief een reactie op deze ontmoetingsdag.

Daarnaast is het verheugend dat er wekelijks nieuwe aanmeldingen komen van lezers die het op prijs stellen de Nieuwsbrieven te ontvangen.

Het thema van deze ledendag was "Persoonlijkheid". Een begrip dat als een rode draad door het Urantia Boek loopt. Marcel Peereboom en Johan Vandewalle, samen met Bernhard Mertens gaven in de ochtend- en middagsessie hun visie over "Persoonlijkheid" zoals omschreven is in het Urantia Boek, toegelicht met behulp van PowerPoint presentaties. Deze presentaties kunt u binnenkort vinden op de website www.urantia.nl Tevens was er een multi-mediale presentatie over het Meester Universum, een aansprekende visualisatie met muziek van Neil Diamond, ontwikkeld door uw voorzitter.

Tijdens de opening van deze ontmoetingsdag werd een speciale kaars ontstoken met het symbool van de drie ons bekende blauwe concentrische ringen.

De Stichting Urantia Nederlandstalig heeft voldoende opgave- formulieren van lezers ontvangen om een verzoek tot lidmaatschap in te dienen bij de UAI.

(Urantia Association International). Dit verzoek heeft inmiddels plaatsgevonden. Een internationale aansluiting biedt ons in Nederland velerlei nieuwe mogelijkheden. Via de Nieuwsbrieven houden we u op de hoogte. Tijdens deze ontmoetingsdag werden de aanwezigen in de gelegenheid gesteld om middels een enquête mee te denken over de toekomstige ontwikkelingen binnen de Stichting. Een drietal voormalige bestuursleden is voor zijn inzet voor de Stichting Urantia Nederlandstalig in het zonnetje gezet. Gezien de reacties van de aanwezigen mogen we terugzien op een geslaagde dag van leerzame momenten en persoonlijke ontmoeting van lezers.

Wat vindt u nog meer in deze Nieuwsbrief? Tijdens de openingswoorden zijn enkele korte citaten aangehaald uit Verhandeling 195: "De opgave van het Christendom". Een meer uitgebreide versie kunt u vinden onder: "Mijn favoriete tekst" van ondergetekende. De redactie ontving tevens een bijdrage van Red Lücken: "Hoe ben ik aan het Urantia Boek gekomen". Frank van Rooij levert zijn bijdrage met een artikel: "Het Urantia Boek en actualiteit", deze keer over dienstbaar leiderschap. Tijdens de bijeenkomst in de Parklaankerk heeft Robert Zwemmer een gedeelte van zijn gedicht: "De Nieuwe Tijd" voorgedragen. We willen u deze persoonlijke ontboezeming niet onthouden

Veel leesplezier.

Namens het Bestuur van de Stichting Urantia Nederlandstalig

Jaap Terra

Voorzitter

Een reactie van een bezoeker van de landelijke ontmoetingsdag.

Hoi medelezers,

Ik lees het Urantia Boek nu ongeveer 5 jaar en ik was en ben nieuwsgierig naar de medelezers en hoe een ieder het beleeft.

Dit jaar is voor mij de eerste keer dat ik een aantal van jullie gezien heb. Het was een lekker gevoel om in dezelfde ruimte geweest te zijn. Ik vond het weer en de sfeer relaxed, medelezers van nergens en overal. Ik heb misschien niet alles begrepen op deze dag tijdens de lezingen en ik heb volgens mij niet iedereen de hand geschud maar ik snap de drive van het bestuur en waardeer het zeer zeker dat er medelezers zijn die al een stapje verder gaan dan ik, tot nu toe. Dank jullie wel!

Medelezers ik zie jullie een volgende keer weer!

M.v.g. een medelezer.

Oranjekoek voor bij de koffie.

De nieuwe kaars voor 21 augustus

De nieuwe tijd

Ze komt met geruisloze stappen, een rechte rug
een blij lied klinkt luister gerust
Als een bruisende bergbeek, een reinigende werking
fijnzinnig, energiek ze nadert, de Nieuwe Tijd
Wars van dogma's, open en eerlijk
dat wordt de atmosfeer
van stoffelijk naar geestelijk .. min naar meer
Ieder mens met een inkomen
zodat creativiteit kan blijven stromen ..
Voor alle peuters, kids, vrouwen, mannen
ruimdenkend en conservatief .. de Nieuwe Tijd
Ze is net zoveel zij als hij als het
ze voelt zich thuis bij duur en bij Jan met de pet
Het maakt haar niet uit waar ze loopt
ze voelt dankbaarheid als ze iets koopt
Ze weet niet elk mens kan zichzelf dit geven
er zijn vele miljoenen die nauwelijks kunnen eten
en lopen met versleten kleding

Hij voelt wat om hem heen gebeurt
hij is niet iemand die teveel zeurt
Hij weet mensen die dit doen
denken aan wat oneerlijk lijkt
maar hij, de Nieuwe Tijd, maakt niemand een verwijt
Het verwondert zich over waarom mensen
zo vaak moeilijk doen , het ziet wanneer een teen
wordt gekromd in een peperdure schoen
Het vraagt om gewoon , om eerlijkheid
let maar op lieve mensen, echt waar ..
het wordt weer simpel in De Nieuwe Tijd .

Robert Zwemmer

Hoe ben ik aan het Urantia Boek gekomen, hoe gebruik ik het in mijn dagelijks bestaan en wat doet het met mij?

Tjonge, tjonge, tjonge, wat een indringende vragen allemaal, maar misschien een mooi moment om de stand van zaken eens op te maken wat er in de afgelopen 16 jaar allemaal is gebeurd met mij sinds ik het URANTIA BOEK aan het lezen ben en wat voor een impact het heeft gehad in mijn leven hier op Urantia.

Op de eerste plaats wil ik opmerken dat mijn opvoeding totaal niet veel met kerk en godsdienst te maken had. Zondags ging ik veel met mijn vader fietsen, jaren vijftig en dan gebeurde het wel eens als we net langs een kerk fietsten die aan het uitgaan was en mijn vader zei: "Wacht even, kijk naar de mensen die naar buiten komen en bedenk dan dat je blij moet zijn dat je bij ons geboren bent en niet bij zulke mensen. Je mag nu vrij fietsen in de zon en genieten van je vrijheid. Anders liep je daar ook schuldbewust naar buiten". Ik moet eerlijk zeggen dat de gelovigen die naar buiten kwamen er nu niet zo gelukkig uitzagen. We fietsten dus maar weer vrolijk verder in de zon.

Op het gebied van religie heb ik dus niet zoveel meegekregen. Op een of andere manier ben ik toch wel steeds zoekende geweest, had altijd het gevoel dat ik geroepen werd door iets. Ik las veel S.F. verhalen, dat boeide mij uitermate op een intense manier. Ontsnappen aan deze krankzinnige samenleving had een hoge prioriteit voor me. Ik had ook altijd spullen klaarliggen om weg te gaan, waar naar toe, groot vraagteken, maar het idee van iets klaar te hebben liggen gaf me toch al een grote voldoening. Ik denk zelf toch wel dat dit met de oorlog te maken heeft gehad, wilde als kind ook geen vak leren, "ze maken toch alles kapot", dacht ik echt. Op school had ik ook moeite met leren, wat een waanzin dacht ik altijd, overal verschillende bordjes neerzetten bij alles (talen), daar begin ik niet aan. U begrijpt dat ik veel beroepen heb proberen uit te oefenen, tientallen. Door diepe dalen heb ik moeten gaan, zoals natuurlijk veel mensen om mij heen. In gesprekken met hen kwamen we niet veel verder, op zijn minst was ik niet goed bij mijn hoofd of in ieder geval communist.

Tot..... ik in contact kwam met de vertalers - zijdelings hoor - van het URANTIA BOEK. Ik kreeg wat papieren mee van de eerste vertalingen en las ze thuis. Er stonden duizenden Christussen klaar in de ganse schepping, dat ging mij een beetje te ver, ik had al moeite met de ene Christus van de kerk. In een laatste geleed, gooide ze niet weg, ik dacht ook sterk aan een sekte, kun je nagaan, nu.

Maaaarrrr, tot ik mijn vriend tegen kwam op 31-3-1998, op de ochtend, in Middelburg. Het Boek is vertaald en ligt te koop in de winkel deelde hij mij mee, 110.= gulden kostte het toen. "Moet ik hebben", dacht ik meteen, het idee van een sekte was totaal niet meer voornaam. In de avond zat ik met trillende handen met het boek in mijn handen. "Dit is het", dacht ik, "nu zal ik eindelijk weten hoe alles zit met al die kerkjes en verschillende geloven en wat daar allemaal waar van is". Ik ben toen beginnen te lezen van kaft tot kaft, 15 jaar lang bijna iedere dag. Of ik het snapte kon mij niet schelen, gewoon door lezen, het kwam als een blijde boodschap op mij over al die jaren.

Alleen nu ga ik grasduinend door HET BOEK en schrijf korte zinnen op die mij raken, vooral wat het dagelijkse leven betreft, en die me raad geeft. "Mooi wat ons te wachten staat in het hiernamaals", maar ik leef nu en nu wil ik er iets aan hebben. Dat heilig worden dat komt later wel, we moeten het hier met elkaar eens worden, met onze broeders en zusters en de pijn soms van het bestaan voor elkaar zoveel mogelijk verlichten.

Je komt er wel achter als je voor jezelf vreugdevolle teksten uit HET BOEK citeert, terwijl de ander het niet altijd ook zo beleeft. Ik weet nu dat veel van het geluk dat je soms voelt tijdens het lezen, niet zomaar rond kunt strooien. Je haalt het dikwijls uit de context van het gehele boek en een ander valt dat dikwijls "koud op zijn dak". De duizenden Christussen vielen bij mij zelf ook niet goed de eerste keer dat ik dat las. Maar toch heb ik tijdens gesprekken met mensen, zo hier en daar wel eens iets uit HET BOEK naar voren kunnen brengen, wat op dat zelfde moment toch wel een geluksgevoel bij mij naar boven bracht.

Al met al is HET URANTIA BOEK een grote aanwinst in mijn leven, ook in mijn aquarellen, gecombineerd, al dan niet met collagetechnieken, komt het thema URANTIA meer en meer naar voren. Het gaat mij steeds meer om de boodschap en alles is dan geoorloofd vind ik.

Het URANTIA BOEK en mijn werkstukken zijn mijn houvast nu op dit moment. Ik beschouw ze als twee bomen van de ladder waarmee ik mij omhoog worstel in het leven, op naar ons aller Vader en voel mij oneindig bevoorrecht dat ik mag leven met de kennis (wat dacht u over de kennis van onze GEDACHTENRICHTERS, WAT EEN RIJKDOM GEEFT DAT IN JE LEVEN) die het boek mij geeft, in ons tumultueuze bestaan hier op aarde. Je krijgt ook veel meer begrip voor wie je naasten nu eigenlijk zijn en wat dat inhoudt in het dagelijks leven. Natuurlijk twijfel je nog wel eens aan alles, maar met je verstand kun je het dichtst bij je Gedachtenrichter komen en zelfs met hem praten, wat veel steun geeft, o zo.

Dit is dunkt mij wel genoeg geschreven over wat HET URANTIA BOEK allemaal doet in mijn leven, kan daar denk ik boeken vol over schrijven, dat geluk in je leven blijft je altijd boeien en gaat altijd maar door.

Red Lücken.

“Het Urantia Boek en actualiteit”

Sociaal of dienstbaar leiderschap

We zien, dat het in de wereld enigszins ontbreekt aan sociaal of dienstbaar leiderschap.

Om dat te kunnen bepalen ga ik uit van wat hierover in het Urantiaboek wordt gezegd.

Wat de geest ons voorhoudt.

P. 316, § 6.5: “De heiligheid van Dienstbaarheid. Onmiddellijk nadat is bevonden dat iemand betrouwbaar is, valt hem het voorrecht ten deel te mogen dienen. Er kan niets tussen u en de mogelijkheid tot vermeerderd dienstbetoon staan dan uw eigen onbetrouwbaarheid, uw gebrekkig vermogen om de hoge ernst van een u toevertrouwde taak naar waarde te schatten”.

Zo beschouwd krijgt een mens automatisch meer verantwoordelijkheid wanneer hij/zij dat waard is. Zo zou het moeten gaan, maar zo gaat het nog niet altijd. De evolutie is nog niet afgerond op Urantia. Sommige leiders krijgen meer macht dan ze verdienen en anderen raken dat kwijt, die dat niet verdienen. Waarom ?

Wat de mens wil.

P. 798 § 12: “De stervelingen van Urantia hebben recht op vrijheid; zij moeten hun eigen stelsels van bestuur ontwikkelen; zij moeten hun eigen grondwetten aannemen of andere handvesten die het burgerlijk gezag en de bestuurlijke procedures regelen. Als hun vertegenwoordigers in de wetgevende macht moeten zij alleen degenen kiezen die intellectueel en moreel bekwaam zijn om zulke heilige verantwoordelijkheden te dragen”.

En daar hebben we het antwoord: wij kiezen onze incompetente leiders zelf, of als zij de macht grijpen, laten we ze voortgaan. Is het dan zo simpel: het volk verdient de leider die ze heeft? En dat zegt dan iets over hoe bewust dat betreffende volk leeft? Het lijkt zo van wel. Toch vind ik het een pijnlijke conclusie: want hebben wij niet genoeg bewijzen van goede volkeren, die lang geknecht worden door wrede dictators? Moeten we dan maar gewoon constateren, dat zij die wrede dictators verdienen?

M.i. is dat een liefdeloze en ongeduldige conclusie. Misschien ligt enig perspectief in het verhaal van de planetaire opstand van Urantia.

Hoe groot het kwaad ook, uiteindelijk zijn de gevolgen in het goede groter.

P. 619 § 6: “De Melchizedeks onderrichten thans dat het goede dat uit de opstand in Satania is voortgekomen, meer dan duizendmaal groter is dan de som van alle kwaad”.

Dat geeft hoop. Dat zou kunnen betekenen, dat volkeren die gebukt gaan onder een wrede dictator (Wit-Rusland) of een dictator de ruimte geven (huidig Rusland) de tijd moeten krijgen om te leren, om de gevolgen van hun gebrek aan inzicht om te zetten in verandering en algaande hogere eisen te stellen aan hun leiders. De internationale gemeenschap zou dus iets meer reserve moeten betrachten bij het ingrijpen in nationale situaties (Irak, Syrië)? Mogelijk. Maar conclusies moeten niet te snel worden getrokken.

De boodschap uit het Urantiaboek is wel, dat we de zaken niet kunnen forceren. Kijk maar naar de geschiedenis. Volkeren hebben meer tijd nodig. Hoelang heeft Nederland hier zelf niet over gedaan? Moet niet elke millimeter bewustzijn, verandering, evolutie “bevochten” worden? Moet de internationale gemeenschap niet iets meer vertrouwen en geduld hebben? En als een oudere broeder waakzaam toezien? Zei Jacob Boehme, de grote Protestantse mysticus al niet: “Het kwade is er niet omwille van het kwade maar omwille van het goede” (uit: Het verborgen Licht van Edith Mikeleitis).

Er is hoop.

P. 740 § 8: "wanneer de fysische omstandigheden daar rijp voor zijn, kunnen er plotselinge mentale ontwikkelingen plaatsvinden; als de staat van het bewustzijn zich ertoe leent, kunnen er plotselinge geestelijke transformaties optreden; als geestelijke waarden de juiste erkenning krijgen, dan worden er kosmische betekenissen en bedoelingen zichtbaar, en wordt de persoonlijkheid in toenemende mate bevrijd van de belemmeringen van de tijd en verlost van de beperkingen der ruimte". Die zit. En wat geldt voor het individu, geldt natuurlijk mogelijk ook voor een volk, voor haar leiders, voor het vermogen sociaal en dienstbaar leiding te geven. Alles op z'n tijd.

Wat ooit mogelijk zal zijn.

P. 740 § 8: "De culturele civilisaties van het verleden en het heden zijn gebaseerd geweest op de intelligente samenwerking der burgers met wijze, vooruitstrevende leiders, en totdat de mens tot hogere niveaus evolueert, zal de civilisatie afhankelijk blijven van wijs en krachtig leiderschap".

Dus wanneer die wijze leiders ontbreken, wordt civilisatie ernstig vertraagd. Maar ooit zullen we zelfs die leiders niet meer nodig hebben. Ooit. Maar intussen meer dan ooit.

Advies van Jezus aan allen, dus ook aan leiders:

P. 1740 § 5: Worden jullie terwijl je ouder wordt en meer ervaren in de zaken van het koninkrijk, ook tactvoller in het omgaan met lastige stervelingen en toleranter in het optrekken met koppige medewerkers? Tact is het steunpunt voor het hefboomeffect in het sociale leven en verdraagzaamheid is het kenmerk van een grote ziel. Indien je deze zeldzame, aantrekkelijke gaven bezit, zul je na verloop van tijd alerter en bedrevener worden in je waardige pogingen om alle onnodige misverstanden in je sociale omgang te vermijden. Een wijze ziel kan veel moeilijkheden vermijden die zeker ten deel zullen vallen aan allen die lijden aan een gebrek aan emotionele aanpassing, degenen die weigeren volwassen te worden, en degenen die weigeren met gratie oud te worden".

Tact en tolerantie wensen wij onze leiders op Urantia toe, in hun eigen land en in hun bejegening van andere landen. En wanneer ze dat niet vertonen, niet in huis hebben, zullen wij vertrouwen moeten hebben in de repercussies van de tijd. En dan is het altijd goed, wat er ook gebeurt.

Frank van Rooij,

'Favoriete tekst'

De opgave van het Christendom.

Citaten uit het Urantia Boek n.a.v. verhandeling 195.

"Ziet de waarde niet over het hoofd van onze geestelijke erfenis, de rivier van waarheid die door de eeuwen heen is blijven stromen, zelfs tot in de dorre tijden van een materialistisch tijdperk. Zorg ervoor dat je bij al je lofwaardige inspanningen om je vrij te maken van de bijgelovige geloofsopvattingen uit vroeger eeuwen, de eeuwige waarheid vasthoudt. Heb echter geduld! Wanneer de huidige opstand tegen het bijgeloof voorbij is, zullen de waarheden van Jezus glorieus een nieuwe, betere weg blijven verlichten. Maar het Christendom heeft behoefte aan een nieuw contact met het onbezoedelde onderricht van Jezus: Het lijdt een kwijnend bestaan doordat het een nieuwe visie op het leven van de Meester op aarde ontbeert. De wereld staat nu bevend op de drempel van een van haar meest verbazingwekkende, boeiende tijdvakken van sociale herordening, zedelijke herleving en geestelijke verlichting. Ook al werd het onderricht van Jezus in hoge mate gemodificeerd, toch heeft het de mysteriën ten tijde van zijn geboorte en de onwetendheid en het bijgeloof van de duistere middeleeuwen overleefd en gaat nu langzaam triomferen over het **materialisme** en het **mechanisme** van de twintigste en begin eenentwintigste eeuw. *Tijden van zulke beproeving en bedreigende nederlaag zijn altijd tijden van grote openbaring.* De religie heeft nieuwe leiders nodig, geestelijke mannen en vrouwen die zich uitsluitend op Jezus en zijn onvergetelijk onderricht durven te verlaten. De moderne tijd zal weigeren een religie te aanvaarden die niet klopt met de feiten en niet in harmonie is met haar hoogste opvattingen van waarheid, schoonheid en goedheid. Het uur is aangebroken voor een herontdekking van de ware, oorspronkelijke grondslag van het huidige gecompromitteerde Christendom – **het werkelijke leven en onderricht van Jezus.**"

"Religie is slechts een *verheven humanisme* totdat ze verheven wordt door de ontdekking van de realiteit van de tegenwoordigheid van God in de persoonlijke ervaring."

"Houdt immer voor ogen: *God en de mens hebben elkaar nodig.* Zij zijn wederzijds noodzakelijk voor het finaal verwerven van eeuwige persoonlijkheidservaring in de goddelijke bestemming van universum-finaliteit."

"Nu reeds komen over de gehele wereld duizenden ogenschijnlijk onverschillige jonge mensen naar voren om zich aan te sluiten bij het programma van de Meester. Zij zullen niet aarzelen dit avontuur tot het einde toe door te zetten. Een broederschap die bestemd is een levend **organisme** te worden. Het Christendom lijdt groot nadeel omdat het in het denken van de gehele wereld is geïdentificeerd met een onderdeel van het sociale stelsel, het industriële leven en de morele normen van de Westerse civilisatie; aldus lijkt het dan ook alsof het Christendom ongewild een maatschappij heeft gesteund die wankelt onder de schuld dat zij wetenschap zonder idealisme tolereert, politiek zonder principes, rijkdom zonder werk, genietingen zonder zelfbeheersing, kennis zonder karakter, macht zonder geweten en industrie zonder ethiek."

"Voor het moderne Christendom valt te hopen dat het zich slechts richt op Jezus van Nazareth om de grootste waarheden te leren die de sterfelijke mens ooit te horen kan krijgen – **het levende evangelie van het vaderschap van God en de broederschap der mensen.**"

Jaap Terra